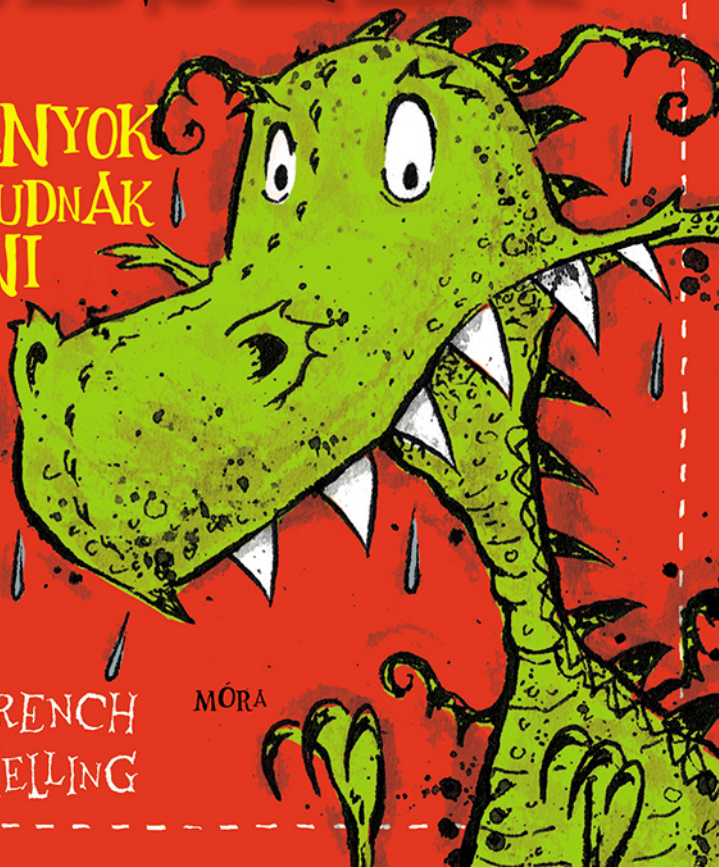

LOVAG LESZEK

A
SÁRKÁNYOK
NEM TUDNAK
ÚSZNI

VIVIAN FRENCH
DAVID MELLING

MÓRA

LOVAG
LESZEK

VIVIAN FRENCH
és
DAVID MELLING

A SÁRKÁNYOK
NEM TUDNAK
ÚSZNI

MÓRA

A mű eredeti címe:
Dragons Can't Swim – Knight in Training (Book 1)
Text © Vivian French 2015
Illustrations © David Melling 2015
First published in Great Britain in 2015
by Hodder Children's Books

Fordította: Nagy Andrea

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének
a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása,
egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány
digitalizálását és ily módon történő többszörözését,
nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Nagy Andrea, 2018
Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2018

Szeretettel a kivételes Mr. Mellingnek
VF

Leo-Branko Sunajkónak
DM

Berengár

Vajvári J. Samu
és Frici, a firkamadár

A kút

Szilvána

Archibald bácsi

Grizelda néni

RÉMES REGGELI

A hand-drawn banner with a slightly wavy, torn-edge appearance. The text 'RÉMES REGGELI' is written in a bold, serif font across the center of the banner. The banner has a light gray shadow underneath it, giving it a three-dimensional feel. The ends of the banner are folded over, and there are some small black specks scattered around the banner, suggesting a textured or aged surface.

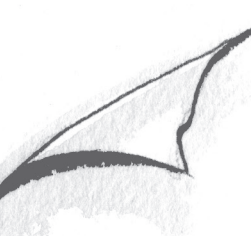

Samu naplója.
Nagyon titkos.
Ne olvasd el!

TINTA

Kedves Naplóm!

Az első számú célom az, hogy meg-
változtassam a nevemet.

Erre azért van szükség, mert a máso-
dik számú (és legfontosabb) célom az,
hogy Igazán Nemes Lovag legyek,
és az Igazán Nemes Lovagokat nem
hívják Samunak.

Samu felsóhajtott, és a mellette gubbasztó firkamadárra nézett:

– Ez nem igazság, Frici. Anyát Levendula Zefírnék hívják, Apát pedig Tihamér Töhötömnek. Azt hinné az ember, hogy valami jobbat is kitalálhattak volna, mint a Samu. A Lord Vajvári Samunak cseppet sincs nemes hangzása.

A madár együttérzően nézett rá.

– Mit szólnál a Fenséges Gilderózóhoz? – kérdezte Samu.

A firkamadár megvakarta a fejét, de nem úgy tűnt, mint aki hozzá akar szólni a témához. Samu a toll végét rágcsálva folytatta a listát.

Harmadik számú cél: Igazán Nemes Lovag akarok lenni, ezüst páncéllal és hófehér paripával.
(Az Igazán Nemes Lovagoknak paripájuk van.)

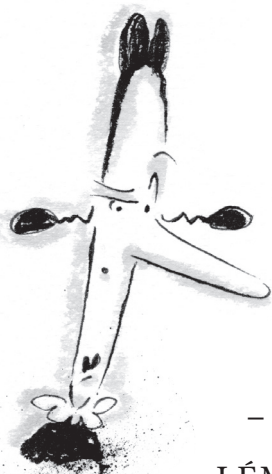
Negyedik számú cél: kalandokban akarok részt venni. Ha megváltoztatom a nevem, biztos vagyok benne, hogy

Csingilingi bong bong!!!

Mikor megszólalt a reggelire hívó csengő, Samu ledobta a tollat, és leugrott az ágyról. Grizelda néni ragaszkodott hozzá, hogy mindenki pontosan érkezzen az étkezésekhez. A Molybérc várában töltött első napján Samu megpróbálta elmagyarázni, hogy ő messzebbről jön, mint bárki más, mivel a szobája a legfelső torony csúcsában van, de Gríz néni ügyet sem vetett rá.

– A rossz modor a malacoknak való, Sámuel.

Samu elkövette azt a hibát, hogy megkérdezte:

– És mi a helyzet a birkákkal?

Gríz néni rámeredt.

– Sámuel, remélem, nem leszel PROBLÉMÁS gyermek. Amikor megígértem drága édesanyádnak, hogy itt lakhatsz, nem egy PROBLÉMÁS fiúra számítottam.

– Bocsánat, Gríz néni. – Samu nem akart problémás lenni, és ettől kezdve mindent megtett, hogy időben odaérjen az étkezésekre.

TERV, hogy időben érkeznek az étkezésekre:

1. Lecsúszni a korláton? X
Nincs korlát. Lehet, hogy valamikor volt,
de most csak egy kötél van a helyén.
Nem szeretnék vízhólyagokat.

2. Ejtőernyővel leugrani az ablakból? X
Nincs ejtőernyőm. És Gríz néni nagyon kényes a lepedőkre. A firkamadár azt mondja, **NEHOGY** az esernyővel próbálkozzam.

3. Hatosával venni a lépcsőket? X
Hat lépcső túl sok. A madár szerint rossz ötlet, hogy Gríz néni szakadt nadrágban lásson.

4. Hármásával venni a lépcsőket?

IGEN! SIKER!

Most, hogy már egy hetet eltöltött Molybérc várában, Samu egyre ügyesebben ugrált lefelé a kétszázötvenkét lépcsőn, de ma megállt félúton. Lovagi neveken gondolkodott, és egy különösen remek ötlet jutott az eszébe.

– EZ AZ! – kiáltotta, és a levegőbe öklözött. Majd ráeszmélt, hol is van, lesietett a reggelizőterembe, és elfoglalta a helyét. Archibald bácsi a *Palotai Időket* olvasta, az unokatestvére, Szilva pedig kukoricapelyhet evett tejjel, ami elég sok fröcsköléssel járt.

Grizelda néni egy nagyon apró sárkánynak próbálta megtanítani, hogyan kell az asztalnál ülni – nem sok sikerrel.

– Jó reggelt, Gríz néni! – köszönt Samu. A nagynénje szerette, ha udvariasan viselkedik. – Azon

gondolkodom, hogy esetleg
nevet változtatok. Hívna
mostantól Fenséges
Gilderóazónak?

Gríz néni fel sem
pillantott.

– Lárifári, Samu. Tökéletesen megfelelő neved van. És elkéstél. Edd meg a kukoricapelyhedet, ma nincs zabkása. Berengár! NEM! – Gríz néni levette az asztalról a kis sárkányt, aki épp megpróbálta lenyalni a lekvárt Archibald bácsi tányérjáról.

– Vulkán, az Elpusztíthatatlan? – kérdezte reménykedve Samu.

Szilva kuncogásban tört ki:

– VULKÁN? EZ meg milyen név?

Samu a tejért nyúlt.

– Ez kissé igazságtalan – mondta –, tekintettel arra, hogy téged Szilvának hívnak.

– Az a Szilvána becézése, te ostoba! – felelte morcosan Szilva, és Samuhoz vágott egy zsemlét. A zsemle célt tévesztett, és Berengárt találta el.

Berengár feljajdult, és leesett a székről.

Gríz néni dühösnek tűnt.

– No de gyerekek! Jozefina királyné elvárja, hogy tökéletes állapotban szolgáltatssam vissza a sárkányát! Mit fog szólni, ha egy ideggroncsot kap vissza?

– Bocsánat, Grizelda néni – motyogta Samu.

Szilva elhúzta a száját.

– Nem értem, miért kell ostoba sárkányokat vendégül látnunk egyáltalán.

Tiltakozó sipítás hallatszott az asztal alól.

Gríz néni talpra állt, és nagyon vörös volt az arca.

– Szilvána hercegnő! Nagyon is jól tudod, vagy legalábbis tudhatnád, ha figyelnél, hogy atyád és én Súlyos Forrásszűkében szenvedünk.

Szilva értetlenül nézett.

Samu aprót köhintett:

– Nincs pénz! – súgta.

Grizelda néni rámeredt:

– Ha nem nyújtánánk Vakációs Luxusszállást a

Sárkányok, Griffmadarak és
egyéb Királyi Bestiák számá-

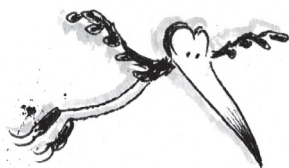
ra, Szilvána, akkor NEM élhetnél olyan kényelmes
életet, mint amilyet élsz.

Szilva felvihogott:

– És mi a helyzet a drága kis Samu-mamuval?
Ő mit csinál itt? Ő is egy királyi bestia?

Gríz néni megsemmisítő pillantást vetett Szilvára, ami nem sokat használt. Szilva nem semmisült meg.

– Samu szülei nagyon fontos országos turnén vesznek részt. Ha atyád és én ugyanezt tennénk, te is Levendula Zefír néninél és Tihamér Töhötöm bácsinál maradnál. Most megyek, és lecsutakolom a griffmadarakat. Lady Tövish ma jön értük, és azt akarom, hogy a lehető legjobban nézzenek ki. Szilvána, elvárom, hogy vigyázz Berengárra. Bármi is történik, ne engedd ki!

Mikor anyja kivonult a reggelizőteremből, Szilva meglengette a kanalát.

– Én soha nem laknék nálatok, Vajvári Samu! – Megjátszott rettenettel forgatta a szemét. – Soha! Ócska kis kastélyban laktok. Még felvonóhídja sincs!

– De igenis van! – méltatlankodott Samu.

– *Egyáltalán* nincs! – Szilva összefonta a karját.

Samu fel-

pattant,

megbotlott

Berengárban,

és végigdübörgött

a felfelé vezető kétszáz-

ötvenkét lépcsőn. Be-

rontott a szobájába, és

becsapta maga után az

ajtót.

A hand-drawn banner with a slightly wavy, torn-edge appearance. The banner is white with black outlines and contains the text 'HOVÁ LETT BERENGÁR?' in a black, serif, all-caps font. The banner is decorated with small black speckles and has a soft grey shadow underneath it.

HOVÁ LETT
BERENGÁR?

Hideg van, nyirkos az idő, és semmi mást nem látok az ablakból, mint a háthorzongató erdőt mérföldeken és mérföldeken és mérföldeken át.

Néha üvöltést hallok. Biztos vagyok benne, hogy farkasok.

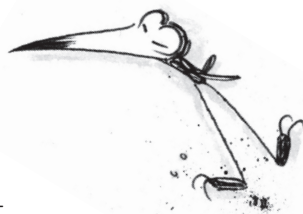
Gyűlölök itt lenni.

Szilva a legundokabb unokatestvér az egész világon.

Nem elfelejteni: képeslapot írni anyának és apának, és **RAGASZKODNI** hozzá, hogy vigyenek el innen. Majd azt mondom, hogy kiütéseket kaptam. Lehet, hogy igaz is. Szilva elég undok ahhoz, hogy bárki kiütéseket kapjon tőle.

– NEM egy ócska kis kastélyban élek! – morogta írás közben. – SOKKAL szebb, mint ez a rémes, vén hodály!

A firkamadár tüsszentett, és tintával borította be Samu naplóját.

– **KRÁ!** – csapott egyet a szárnyával, és bocsánatkérően nézett. – **KRÁ KRÁ KRÁ!**

Samu előhúzott egy maszatos zsebkendőt, és megpróbálta felitatni a pacákat. Az eredmény nem lett túl fényes.

– Ajjaj! – Samu elszontyolodva nézte a szétkenődött foltokat. – Anyus nem lesz boldog. **ANNYISZOR** elmondta, hogy tartsam rendben a naplómat – sóhajtott fel. – Azt mondta, mindenről tudni akar, amit teszek, amíg apus és ő távol vannak. – Eszébe jutott valami, és a madárra nézett. – Szerinted mondjam el neki, hogy Szilva ócskának nevezte a kastélyunkat?

– **KÁ KÁ KRÁ?** – A firkamadár félrehajtotta a fejét, és Samu elvigyorodott.

– Hát, talán nem kell MINDENRŐL beszámolnom.

Felnézett az arcképekre, amelyek az ágya feletti falon függtek. A szülei, Lord Vajvári Tihamér Töhötöm és Lady Levendula visszamosolyogtak.

A festő, Lady Levendula egyik barátnője általában zöldségeket festett, de azért megtette, ami tőle telt. Samu a két, ferde koronát viselő krumplit tanul-

mányozta, és azon tűnődött, vajon a szülei vittek-e magukkal képet róla. Gyanította, hogy nem.

Ismét felsóhajtott.

– Csak egy kis kalandra vágyom, Frici. Tulajdonképpen egy csomó kalandban szeretnék részt venni, és ha mindben győzedelmeskedem, lovag-gá ütnek. És ezt jobban szeretném, mint bármit kerek e világon!

BONG BONG BONG PUFF!!!

Frici tollakat hullatva röppent fel, és közben fel-döntötte a tintásüveget. Samu szaladt ajtót nyitni. A küszöbön Szilva állt, és Samu szeme elkerekedett, amikor meglátta. Szilvát ugyanis tetőtől tal-pig sár borította, és rettentő dühösen nézett.

– Mi a...? – kérdezte Samu.

Szilva toppantott. Víz szörcsögött a cipőjéből.

A firkamadár ijedtében a szekrény tetejére röppent.

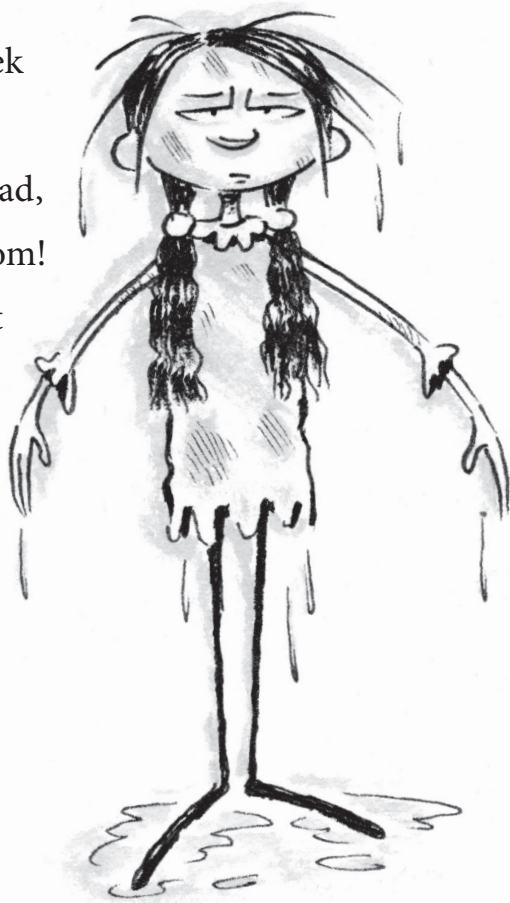
– Minden a TE hibád! – kiáltotta Szilva. – A TE hibád, és neked kell jóvátenned!

Samu rámeredt.

– Semmit sem teszek jóvá helyetted, Szilva hercegnő! Azt mondtad, ócska kastélyban lakom!

Szilva átszörcsögött a szobán, és ledobta magát Samu ágyára.

– Mert az is.
De hajlandó vagyok elismerni, hogy nem az, ha segítesz kiszedni Berengárt a kútból.

– Berengárt? – kérdezte értetlenül Samu. – Ki az a Berengár?

Szilva felkapta Samu párnáját, és hozzávágta.

– Ne légy már ilyen OSTOBA! Berengár a sárkány, akin át-
estél, amikor elviharzottál. Átestél

rajta, én nevettem, ő pedig TELJESEN megbolondult, és kirepült az ablakon! Azt sem tudtuk, hogy tud repülni! Még apus is abbahagyta az újságolvasást. Azt mondta: „Szilvána, öreglány! Ez nem járja, de nem ám! Hozd vissza azt a bestiát, de tüstént, még mielőtt anyád visszaér! Mozgás!”

Szilva olyan jól utánozta Archibald bácsit, hogy Samu önkéntelenül elmosolyodott.

– De mit keres Berengár a kútban? – kérdezte.

Szilva most először jött zavarba.

– Izé... Megpróbáltam elkapni, de mindig épp

kartávolságon kívül csapkodott, így egyre gyorsabban és gyorsabban futottam... és elcsúsztam. Berengár meg csak nézett, és PONTOSAN úgy sipítozott, mint aki azt gondolja, hogy így, fülig sárosan a legmulatságosabb dolog vagyok, amit valaha látott, úgyhogy ráripakodtam, ő pedig elhussant. De nem nézte, merre megy, és beleesett a kútba anyus kertjében! – Szilva leugrott az ágyról. – Ki kell szednünk onnan! GYERÜNK!

– Csak egy pillanat... – Samu megvakarta a fejét. – Miért nem tud kirepülni a kútból?

A firkamadár köhintett.

– **KRÁ! KRÁ KRÁ KRÁ! KRÁ!**

Szilva felkapta a fejét.

– EZ meg mi?

– Ez Frici, a madaram. – Samu a firkamadár felé intett. –

Azt mondja, a sárkányok nem tudnak egyenesen felfelé repülni.

Szilva felhorkant.

– Igazán? Na és Ő EZT honnan tudja?

– Sok mindent tud. – Samu összeráncolta a homlokát. – Nálad biztosan többet.

– Ha olyan okos – vágott vissza Szilva –, kérdezd meg tőle, hogyan szabadítsuk ki Berengárt!

– **KRÁ KRÁ.** – A firkamadár megrázta a fejét. – **KRÁ!**

Samu az unokatestvérére nézett.

– Azt mondja, előbb bocsánatot kell kérned, amiért ócskának nevezted a kastélyunkat, aztán...

– **KRÁ!** – A madár kifejezetten sértődöttnek tűnt, és Szilva hirtelen elnevette magát.

– Nem is azt mondta!

– Nem hát – Samu tétován

visszavigyorgott. – Azt mondta, az elég nehéz lesz.

– Akkor segítened KELL! Ha nem szedjük ki onnan, apus igazán, IGAZÁN mérges lesz. Azt mondta... – Szilva nagyot nyelt. – Azt mondta, elveszi tőlem Virguncot, ha nem szerzem vissza Berengárt, mielőtt anyus észrevenné, hogy eltűnt. És én nem tudnám ELVISELNI, hogy elvegyék tőlem Virguncot.

– Ki az a Virgonc? – kérdezte Samu.

Szilva karon ragadta, és az ajtó felé rángatta.

– A pónim. Jaj, GYERE már! Én... ha akarod,
Gilder-izének foglak szólítani, csak gyere!

Meglepő gondolat futott át Samu agyán. Berengár megmentése Nemes Cselekedet lenne! És a Nemes Cselekedet épp az, amit a lovagok tesznek.

Lehet, hogy ez lesz az első kalandja?

– Rendben – felelte.

